

Forfatter: Rantzau, Christian

Titel: BREV TIL: Gram, Hans FRA: Rantzau, Christian (1738-01-04)

Citation: Rantzau, Christian: "BREV TIL: Gram, Hans FRA: Rantzau, Christian (1738-01-04)", i *Breve fra Greve Christian Rantzau til Hans Gram*, Græbes Bogtrykkeri 1930, s. 80. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991720-000-shoot-L0019917200000032.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Greve Christian Rantzau til Hans Gram

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Edle og Velbr Hr. Iustice Raad!

Hands Excellence Hr. Geheime Raad Løvenørn kunde ei, da Hand selv hafde forfald, bruge en behageligere Pen end Hr. Justice Raads til at bebreve mig saa mishagelige tidender min Broder betreffende ², hvor udi jeg erkiender Hands godhed og omhue for mig, saa jeg maa bede Hr. Iustice Raad, det Hand vilde, for at ei falde Geheime Raaden besværlig med min Skrivelse paa nye, formelde Hannem min Respect og tacke Hannem Hierteljgen for all den godhed og Venskab, Hand haver ladet see for mig mod min Broder i saa betydelig og vel nærgaaende en Sag, da Hand har gjort meere, end jeg vel hafde kundet ventet eller tort understaaed mig at bede om. For det første kand Hands Excellence let selv forestille sig, hvor Sensibel det maatte være for min Broder og Hands Familie efter saa mange aars u fortrøden tieniste, hvor udi jeg kand vidne med Ham, Hand haver tilsadt Hans Midler, at see sig Afskieden sendt i Huused, Skiøndt der aldrig, det jeg veed, endnu er bleved klaged over Ham i Hands Konges Tieniste; jeg meged vel og mindes, at, da der for nogle aar, da Ramp ³ Commandérede Regimented, var Klage over Klage, ja saa got som oprøer i samme, og en Egen undersøgnings Commission anstilled, fantes der ei en eeniste Mand af Hands Compagnie, der hafde mindste at klage, mens alle tilstode at have Niudet deres Rettighed, saa det er et Vens Støcke af Hands Excellence Løvenørn at see Afskeeden tilbage holdet, indtil Hand self med sin allerunderdanigste memorial for at anholde om sin Dimission med Oberstes Caractér og Gagen at beholde, kunde indkomme; hvor til endnu føyes dette, at Hand vilde gjøre sit yderste til, det Hand skulde blive staaende i Reglemented for med sin ancienneté igien at kunne komme i Tienisten, om Kriig skulde paakomme, det Gud forbiude, eller Hannem i anden maade nogensinde hertil kunde gives Leilighed; jeg gestaar gjerne, det Hands Feil er ei at kunde taale megen Viin og endnu mindre at Raade, saa jeg hafde gived meget til at see Ham reent forsvære all Viin; didhen har jeg aldrig s. 81 kunde bragd det, mens saa nøye pleier mand ei at tage det med Folch af det metier, al den Stund inted i deres Tieniste forsees og forsømmes, men Hands u-lyche har været at have hafd saa Nyctern en Oberst; hafde det altid saa nøye bleven taged, var vel Iosias Rantzau aldrig bleven Marechal de France; thj jeg læser i Memoires de Hambourg de Mr Aubery du Maurier ¹ p. m. 242, at da Hand, som Een af Hands fortroeligste Venner for Hands Egen velfært og Lyche vilde Raade Ham fra den u-maadelige Sølen og Drichen, Svarede Hand en jettant un regard feroce, qu'il ne quitteroit pas ses plaisirs pour l'Empire d'Allemagne, og dog var Hand en tapper og kiech Soldat og Krigsmand og Forstandig General, der som bekiendt gjorde, skiønt en Fremmed, saa stor en Lyche i Franchrig ²; jeg veed moxen ei, hvor mand nu om stunder skal hen med u-roelige Hoveder i Familierne, der dricher og raser ved et glas Viin; Canonicater og Clostere ere afskaffede, og i Regimenterne vil mand ei lide dem; enfin, Hands Skiebne har nu saaledes været og kunde Hand desformedelst Venne sig af dermed, var det en lycheligh forandring, ingen skulde glæde sig meere ved, end jeg. leg har dend tillid til Hr. Iustice Raad, Hand gjør mig den Tieniste og den Villighed og Fare Straxens til Geheime Raad Løvenørn med u-tallige Tachsigelser fra mig og bede Hannem fremdeeles tage sig min u-skyldige Broder an, jeg seer, er ilde forført for Hands Mayst; jeg vilde ynske, mig maatte gives Leilighed i nogen ting igien at lade see min Erkiendtlighed mod Hands Excellence, saavelsom mod Dennem, kiere Hr. Iustice Raad, der ei kiedes ved at tage sig mig an i alle mine anliggende, da jeg saa jefnliggen bemøyer Dennem og søger Dennem paa Haanden.

leg har ingen Svar endnu fra lydland, didhen jeg for længst har skreved; saa snart jeg det faar, skal accordten med dend mand i Lund vorde sendt ; saa skal jeg og besvare Hr. Iustice Raads fornøyelige dissertation om Urten, Finger-Sterch. Sandt er det, at saadan en Sag hviler her under Proces og at den skal blive ad unguem undersøgd ; mens forløbig kand De paa mit ord lide paa, at der er intet Reelt udi, mens at det er af det slags Merveilleus, der saa gjerne her fortælles og endnu hellere troes. leg troer icke engang, der er Tasken-Spillerie under med en forborgten Dirich, maaskee under Urte Stengelen, der en da var en tour adroit, skiønt ej fidèle ³.

Det Hr. Iustice Raad sichert maa troe, er, at jeg er Hannem oprigtig og fuldkommen Ergiven. Og ynsker Hannem ved aareds omvexling alt det, Hand kand ynske sig selv, Saligt, Lychsaligt, Behageligt, glædeligt, Berømmeligt, fornøyeligt, Techeligt, Tienligt, nyttigt og gafnligt, saa alle Hands s. 82 misundere maa see deres Harme derpaa, det skal være min Hiertensglæde som dend, der alletider Heller end gjerne findes Edle og Velbr. Hr. Iustice Raads

Tienist-villigste Tiener C. Rantzau ¹.

Christianiaden 4de Ianv. 1738.